

tere, end at, naar man for den store By havde givet alle Skatteydere lige Valgret, vilde det være umuligt at modsætte sig et Forslag om at gøre det samme for Købstædernes og Landets Vedkommende, og det er noksom bekendt, at man fra konservativ Side ikke ønsker at gøre denne Indrømmelse.

**Hørdum:** Man kan vel gaa ud fra, at det nu vil vare en rum Tid, inden vi igen komme til at forhandle om denne Sag, der er saa uddebatteret, og hvor Standpunkterne ere tagne saa ofte, at det næppe kan antages, at en kommende Minister straks vil finde Behag i at forelægge den paa ny. Men jeg ønsker dog, før den nu endelig bliver skrinlagt, i Tilslutning til den ærede Ordførers Slutningsbemærkning at udtale det Haab, at Sagen, hvis den kommer igen, maa komme til at foreligge i en forbedret Udgaave. Jeg haaber, at Lovforslaget da, som den ærede Ordfører udtalte, maa blive bygget paa den almindelige Valgret. Jeg skal gentage, hvad jeg tidligere har udtalt, at naar vi ere gaaede bort fra dette Grundlag, har det kun været med megen Overvindelse. Vi have gjort det, fordi vi troede derved at kunne faa gennemført en Forandring i de bestaaende Forhold, ikke fordi vi absolut trængte dertil i Øjeblikket eller selv særlig ønskede det, men fordi vi vilde være med til at øve den Retfærdighed mod det Parti, der er ved at forsvinde fra Borgerrepræsentationen, at det i Forhold til sit Antal kunde blive repræsenteret i Borgerrepræsentationen. Men da det nu har vist sig, at denne vor Medgørlighed ikke har baaret Frugt, vil jeg haabe, at naar vi næste Gang komme til at behandle denne Sag, vi da i dette Ting maa slaa den almindelige Valgret fast, saaledes at enhver myndig Borger og Borgerinde i Kjøbenhavn kan faa Lov til at afgive sin Stemme paa de Folk, der skulle repræsentere deres Interesser i det kommunale Raad.

Hvad der bar bevæget Højre til i Øjeblikket at sige nej til den Haand, der er rakt det, er temmelig ubegribeligt. Det minder noget om Månden, der var ved at drukne, men ikke vilde modtage nogen som helst Hjælp. Det synes jo, at Højre vil forsvinde fra den kommunale Ledelse, men naar vi byde den Assistance, som det med Billighed kan forlange, og som de i mange Aar have nægtet os, saa sige de nej. Bevæggrundene dertil ere vanskelige at faa fat paa, men den væsentligste Bevæggrund er vel nok den, at Højre tror, at i kom-

munal som i politisk Henseende ved det alene, hvorledes der skal regeres, og at det alene er dem, som kunne regere. Det maa sikkert være den eneste Grund. Ellers er det ret uforstaaeligt, hvorfor de ikke ville søge at faa en Repræsentation i det kommunale Raad, naar det bliver tilbudt dem. Det vil ogsaa en stor Del af Højre, er jeg overbevist om, nu kunne indse, det er jeg overbevist om. Det kunde i og for sig være meget godt, naar Højre havde Grund til at tro paa, at i den Tid, de have siddet ved Magten i det kommunale Raad her i Kjøbenhavn, havde de ledet de kommunale Sager godt. Men det tror jeg ikke en Gang, at Højre her i Kjøbenhavn selv vil sige. Jeg tror, at Højre er fuldstændig paa det Rene med, at deres egne Folk have, saa længe de have siddet som Flertal i det kommunale Raad, ledet de kommunale Forhold overordentlig daarligt. Første Gang Oppositionen sejrede i Kjøbenhavn, har vistnok Højre — ellers skulde jeg tage meget fejl — selv bidraget til at faa en Luftning ind i det kommunale Raad. Det Mørke og den Forsumpning, som Kjøbenhavn var kommen til at ligge i med Hensyn til de kommunale Forhold i den Aarrække, Højre havde været eneraadende, havde Højre selv faaet lidt Øje for, og det er min Overbevisning, at de første Luftninger kom ind til Dels ved Højres Hjælp. Det viser sig allerede, naar man ser paa, hvorledes Højre senere mandede sig op for ikke at faa alt for mange Modstandere ind. Havde Højre ikke været misfornøjet i 1893, havde Oppositionen den Gang ikke sejret. Men deres Misfornøjelse drev dem til at blive hjemme, for at der kunde komme andre Mænd ind i det borgerlige Raad. Højre har vist ikke nogen særlig Grund til at omgaa med den Opfattelse, at kun de forstaa at regere, man kan godt sige hverken politisk eller kommunalt. Men det maa dog sikkert være dette, som er Hovedbevæggrund; ellers vilde de ubetinget have taget mod det Tilbud, som er gjort dem.

Der kan naturligvis ogsaa være andre Grunde, byggede paa en anden Opfattelse inden for Højre, som den, vi have hørt komme til Orde her i Tinget fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Han udtalte for nogen Tid siden: Lad dem blot løbe Linen helt ud, lad dem tage det hele. Naar Kassen først bliver tom, komme de nok op at slaas. Det var denne Tanke eller en noget lignende, han gjorde gældende, og det kan jo være, den er berettiget, og at det ærede